

Dierbare broeders en zusters,

We zijn nog steeds op Paasdag, toen de twee leerlingen Jeruzalem verlieten, op weg naar Emmaüs.

Ze gaan terug naar hun oude leven en voelen zich gekwetst, gefrustreerd en verdrietig: "Wij leefden in de hoop dat Jezus degene zou zijn die Israël ging verlossen!," zeiden ze.

Ze hadden gehoord van het getuigenis van de vrouwen over het lege graf en over een verschijning van een engel. Dit bracht hen in verwarring; maar het was niet genoeg om de hoop terug te brengen. Het was alsof de dood nog steeds in de harten van die leerlingen zweefde, alsof ze nog steeds in een graf van verdriet en teleurstelling lagen.

Maar zie, terwijl ze onderweg zijn nadert een pelgrim. Hij loopt mee, luistert naar hen en laat ze hun pijn uiten. Vervolgens laat Hij hen zien dat de gebeurtenissen die verband houden met het lijden en de dood van de Meester de vervulling van de profetieën zijn; dat het Woord van God de betekenis van dit verhaal openbaart en zin geeft aan hun eigen leven en de keuze die ze hebben gemaakt om Christus te volgen.

We zouden kunnen zeggen dat Cleophas en de andere leerling waarvan we de naam niet kennen - het zou de naam van een van ons kunnen zijn - een ervaring met Lectio Divina hadden. Ja, een ontmoeting met de levende Heer die zijn Woord tot ons richt. Een Woord dat door de kracht van de Heilige Geest levend en levengevend is en daardoor in staat is om werkzaam te zijn in ons.

Vanuit deze Lectio Divina leidt de Heer de leerlingen naar de Eucharistie. We kunnen zeggen dat ze van de Liturgie van het Woord naar de liturgie van de Eucharistie zijn overgebracht. Aan het eind van de dag in Emmaüs aangekomen, nodigen de twee leerlingen Jezus uit om bij hen te blijven. Jezus dringt zichzelf niet aan ons op, maar geeft ons vrijheid het Hem te verwelkomen of niet. 'Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, kom Ik binnen en eet Ik met hem en hij met Mij', zegt Hij in de Apocalyps. Maar wanneer Jezus eenmaal als gast is verwelkomd, wordt hij de gastheer (Ik ben in uw midden als een die dient): terwijl ze aan tafel zaten, nam Jezus het brood, zegende het, brak het en verdeelde het onder hen. En de leerlingen herkenden Hem toen.

Door aan de maaltijd met de Heer deel te nemen en met Hem in "communie" te treden, vinden de leerlingen "kracht die hen sterkt naar lichaam en ziel en hen geneest van alle zwakheid." Zelfs met de vermoeidheid van een lange reis, hervinden ze daarom de moed en keren onmiddellijk terug naar Jeruzalem. Daar ontmoeten ze de andere leerlingen en bevestigen aan elkaar dat de Heer is opgestaan.

Wat vernamen de leerlingen op weg naar Emmaüs van de Heer tijdens die Lectio Divina? Het is wat Sint Petrus in de eerste lezing aan de Israëlieten verkondigt: de verrezen en zegevierende Christus is de vervulling van de profetieën; zoals die van koning David in Psalm 15 die Petrus citeerde. David kondigde de overwinning op de dood en de vergankelijkheid aan, (natuurlijk niet die van hemzelf omdat zijn graf slechts een paar meter verwijderd is van de plek waar Petrus tot de mensen sprak), maar van zijn afstammeling: Christus.

Deze overwinning van de Heer wekt vreugde en lofprijzing in ons - onze eucharistie begon vandaag met Psalm 65: "Jubelt voor God, alle landen de aarde, Alleluja!", - maar brengt ook verantwoordelijkheid met zich mee. Petrus zelf spreekt in de tweede lezing over onze verantwoordelijkheid in het licht van de uiteindelijke overwinning die de Heer voor ons heeft behaald terwijl we nog in de wereld verkeren. Deze overwinning heeft een hoge prijs gekost: het bloed dat Heer, zuiver Lam, voor ons vergoten heeft. We moeten dus ruimte maken in ons leven voor de overwinning door Christus van alle kwaad en zonde in ons.

Dierbare broeders en zusters, de aanwezigheid van de Verrezenen in ons midden, (vooral in Woord en Sacrament) is de bron van licht en warmte voor ons hart. Die aanwezigheid geeft zin aan ons geloof, ons leven als gemeenschap en ons menselijke bestaan met zijn vreugden, worstelingen, kruisen en pijnen. Zijn levende aanwezigheid in onze wereld geeft ook zin aan de crisis die de mensheid nu doormaakt en die zoveel lijden en onzekerheid met zich brengt, door ons te wijzen op een pad dat verder gaat dan kruis, pijn, angst, dood en troost brengt; vertrouwen en hoop voor degenen die in Hem geloven en voor Hem hun deuren open doen.

Mogen wij, nu we vandaag de levende Heer ontmoeten, naar Hem luisteren en deelnemen aan het banket dat Hij voor ons bereidt, evenals de leerlingen van Emmaüs, hersteld worden in ons vertrouwen, moed en vreugde, zodat we Evangelie van de Heer met verantwoordelijkheid leven en door ons leven Hem verkondigen.